

Регламент (ЕО) № 708/2007 на Съвета

от 11 юни 2007 година

относно използването в аквакултурите на чуждоземни и неприсъстващи в района видове

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 и член 299, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет [1],

като има предвид, че:

(1) В съответствие с член 6 от Договора изискванията за опазване на околната среда трябва да бъдат включени в процеса на определяне и прилагане на политики и дейности на Общността, по-специално с оглед насърчаване на устойчивото развитие.

(2) Аквакултурите са бързоразвиващ се сектор, в който се проучват възможности за нововъведения и нови пазари. С цел приспособяване на производството към пазарните условия е необходимо секторът на аквакултурите да разнообрази отглежданите видове.

(3) За аквакултурите е имало икономически ползи от въвеждането на чуждоземни видове и преместването на неприсъстващи в района видове в миналото (например дъговата пъстърва, тихоокеанската стрида и съомгата) и бъдещата цел на политиката е да се увеличат ползите, свързани с въвеждането и преместването, като същевременно се избягват изменения на екосистемите, предотвратява се неблагоприятното биологично взаимодействие с местните популации, включително генетични промени, ограничава се разпространението на нецелевидове, както и вредното въздействие върху природните местообитания.

(4) Инвазивните чуждоземни видове се определят като една от основните причини за загуба на местни видове и обедняване на биологичното разнообразие. Съгласно член 8, буква 3) от Конвенцията по биологичното разнообразие (КБР), по която Общността е страна, от всяка договаряща се страна се изисква, доколкото е възможно и целесъобразно, да предотвратява интродуцирането на, да контролира или унищожава чуждоземни видове, които застрашават екосистемите, местообитанията или видовете. В частност, Конференцията на страните по КБР прие Решение VI/23 относно чуждоземните видове, които застрашават екосистемите, местообитанията или видовете, в чието приложение са изложени Насоките за превенция, въвеждане и ограничаване на риска от въздействието на такива чуждоземни видове.

(5) Преместването на видове в границите на техния естествен ареал в райони, където те не присъстват поради специфични биогеографски причини, също може да представлява

риск за екосистемите в тези райони и следва също да бъде обхванато от настоящия регламент.

(6) Следователно Общността трябва да разработи своя рамка, за да осигури подходяща защита на водните местообитания от рисковете, свързани с използването на чуждоземни видове в аквакултурите. Тази рамка следва да включва процедури за анализ на възможни рискове, предприемане на мерки въз основа на принципите за предотвратяване и предпазване, както и приемане на планове за непредвидени ситуации, когато е необходимо. Тези процедури следва да се основават на опита, натрупан от съществуващите доброволни рамки, и по-специално от Практическият кодекс на Международния съвет за изследване на моретата (ICES) относно въвеждането и преноса на морски организми, както и Практическият кодекс на Европейската консултативна комисия за вътрешен риболов (EIFAC) и нейното Процедурно ръководство за разглеждане на въвеждането и преноса на морски и сладководни организми.

(7) Мерките, предвидени в настоящия регламент, не следва да засягат Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда [2], Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна [3], Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите [4] и Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях, и за предотвратяване и контрол на някои болести по водните животни [5].

(8) Възможните рискове, които в някои случаи могат да бъдат значителни, първоначално са по-ясно забележими на местно ниво. Местните водни среди на цялата територия на Общността се отличават с много разнообразни характеристики, а държавите-членки разполагат с необходимите знания и експертни умения за оценка и управление на рисковете за водните среди, попадащи под техен суверенитет или юрисдикция. Поради това е необходимо отговорността за прилагането на мерките, предвидени в настоящия регламент, да се поеме предимно от държавите-членки.

(9) Следва да се има предвид, че движенията на чуждоземни или неприсъстващи в района видове, които ще обитават затворени съоръжения за аквакултури, обезопасени и свързани с много малък риск от изпускане, не следва да са обект на предварителна оценка на въздействието върху околната среда.

(10) В случаи, обаче, когато рисковете не са пренебрежимо малки и могат да засегнат други държави-членки, следва да съществува система на Общността за консултация на заинтересованите страни и потвърждаване на разрешителните преди тяхното издаване от държавите-членки. Научният, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР), създаден съгласно Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на Общата политика в областта на рибарството [6], следва да осигурява научни съвети при тази консултация, а Консултативният комитет по рибарството и аквакултурите, създаден с Решение 1999/478/ЕО на Комисията [7], следва да осигурява съвети от страна на заинтересовани лица в областта на аквакултурите и опазването на околната среда.

(11) Някои чуждоземни видове отдавна се използват широко в аквакултурите в някои части на територията на Общността. Следователно свързаните с това дейности следва да са облагодетелствани от диференцирано третиране, улесняващо тяхното развитие без допълнителни административни тежести, при условие че източникът може да осигури запас, който е свободен от нецелевидове. На държавите-членки, които желаят да ограничат използването на такива видове, отдавна използвани на тяхната територия, следва да бъде разрешено да го направят.

(12) Някоя от разпоредбите на настоящия регламент не е пречка за държавите-членки да регламентират с национални разпоредби съхраняването на чуждоземни или неприсъстващи в района видове в частни аквариуми и градински езера.

(13) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕС на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията [8].

(14) За ефикасност, процедурата за изменение на приложения I, II, III и IV, необходими за адаптирането им с оглед на научно-техническия напредък, е процедурата по управление, посочена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент създава рамка, уреждаща използването в аквакултурите практики във връзка с чуждоземни и неприсъстващи в района видове, за да се оцени и сведе до минимум възможното въздействие на тези и други свързани нецелевидове върху водните местообитания, като по този начин се подпомогне устойчивото развитие на сектора.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за въвеждането на чуждоземни видове и преместването на неприсъстващи в района видове за използването им в аквакултури на територията на Общността, извършени след датата на приложение на настоящия регламент съгласно член 25, параграф 1.

2. Настоящият регламент не се прилага за преместване на неприсъстващи на територията на държава-членка видове, освен в случаите, когато въз основа на научна информация са налице основания за прогнозиране на заплахи за околната среда в

резултат на преместването. В случаите когато съгласно член 5 е определен консултативен комитет, същият носи отговорност за оценяване на рисковете.

3. Приложното поле на настоящия регламент обхваща всички аквакултури, които се намират под юрисдикцията на държави-членки, независимо от техния обем или характеристики. Приложното поле също включва всички чуждоземни и неприсъстващи в района водни организми, отглеждани в стопанства. То обхваща и аквакултури, при които се използва всякакъв вид водна среда.

4. Настоящият регламент не се прилага за съхраняването на декоративни водни животни или растения в магазини за домашни любимци, градински центрове, отделени градински езера или аквариуми, които са съобразени с изискванията на член 6 от Решение 2006/656/ЕО на Комисията от 20 септември 2006 г. за определяне на ветеринарно-санитарните условия и изискванията за издаване на сертификати при износ на риба за декоративни цели [9], или в съоръжения, оборудвани със системи за пречистване на отпадъчни води, които отговарят на определените в член 1 цели.

5. С изключение на членове 3 и 4, настоящият регламент не се прилага за видовете, изброени в приложение IV. Предвидената в член 9 оценка на риска не се прилага за видовете, изброени в приложение IV, освен в случаите, когато държавите-членки желаят да предприемат мерки за ограничаване на използването на съответните видове на своята територия.

6. Движения на чуждоземни или неприсъстващи в района видове, които ще обитават затворени съоръжения за аквакултури, не са обект на предварителна оценка на въздействието върху околната среда, освен в случаите, когато държавите-членки желаят да предприемат съответни мерки.

7. Въвеждането и преместването за използване в "затворени съоръжения за аквакултури" в бъдеще могат да бъдат освободени от изискването за разрешително, предвидено в глава III, въз основа на нова научна информация и съвети. Очаква се, *inter alia*, изследвания на чуждоземните видове, финансирани от Общността, да осигурят нови научни постижения в областта на биологичната сигурност на съвременните затворени системи. Съответното решение ще бъде взето не по-късно от 31 март 2009 г. съгласно процедурата, описана в член 24.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. "аквакултура" означава дейността, определена в член 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета от 27 юли 2006 г. за Европейския фонд за рибарство [10];

2. "отворено съоръжение за аквакултури" означава съоръжение, в което аквакултурите се провеждат във водна среда, която не е отделена от дивата водна среда с прегради, предотвратяващи изпускането на отглеждани екземпляри или биологичен материал, които биха могли да оцелеят и впоследствие да се размножат;

3. "затворено съоръжение за аквакултури" означава съоръжение, в което аквакултурите се провеждат във водна среда с рецикулация на вода, която е отделена от дивата водна среда с прегради, предотвратяващи изпускането на отглеждани екземпляри или биологичен материал, които биха могли да оцелеят и впоследствие да се размножат;

4. "водни организми" означава всички видове, обитаващи водна среда, които спадат към царствата "животни", "растения" или "едноклетъчни", включително всички части, гамети, семена, яйца или пропагули на техни индивиди, които биха могли да оцелеят и впоследствие да се размножат;

5. "полиплоидни организми" означава създадени по изкуствен начин тетраплоидни организми (4N). Това са водни организми, чийто брой на хромозоми в клетките е бил удвоен чрез техники за манипулация на клетки;

6. "чуждоземен вид" означава:

а) вид или подвид на воден организъм, който се среща извън неговия известен до момента естествен ареал и естествения му район на разпространение;

б) полиплоидни организми и способни да се размножават изкуствено създадени хибридни видове, независимо от техния естествен ареал или район на разпространение;

7. "неприсъстващ в района вид" означава вид или подвид на воден организъм, който не присъства в зона, намираща се в неговия естествен ареал на разпространение, поради биогеографски причини;

8. "нецелеви вид" означава всеки вид или подвид на воден организъм, който вероятно е вреден за водната среда и който е преместен случайно заедно с въвеждания или преместван воден организъм, с изключение на болестотворните организми, които са обхванати от Директива 2006/88/ЕО;

9. "движение" означава въвеждане и/или преместване;

10. "въвеждане" означава процес, с който неместен вид преднамерено се премества в околна среда извън неговия естествен ареал, за да се използва в аквакултурите;

11. "преместване" означава процес, с който неприсъстващ в района вид преднамерено се премества в границите на неговия естествен ареал, за да се използва в аквакултурите в район, където не е съществувал до момента поради биогеографски причини;

12. "пробно освобождаване" означава въвеждането на чуждоземни видове или преместването на неприсъстващи в района видове в ограничен брой, с цел да се оцени екологичното взаимодействие с местните видове и местообитания, за да се проверят прогнозите, свързани с оценка на риска;

13. "заявител" означава физическо или юридическо лице или организация, което предлага осъществяване на въвеждане или преместване на воден организъм;

14. "карантина" означава процес, с който водни организми и всички свързани с тях организми могат да бъдат държани в пълна изолация от заобикалящата среда;

15. "карантинно съоръжение" означава съоръжение, в което водни организми и всички свързани с тях организми могат да бъдат държани в пълна изолация от заобикалящата среда;

16. "обичайно движение" означава движение на водни организми от източник, в който съществува малък риск от пренасяне на нецелевидове и който поради характеристиките на водните организми и/или метода за аквакултури, който ще се използва, например затворените системи, определени в параграф 3, не поражда неблагоприятни последици за околната среда;

17. "необичайно движение" означава всяко движение на водни организми, което не отговаря на критериите за обичайно движение;

18. "приемаща държава-членка" означава държава-членка, на чиято територия се въвежда чуждоземният вид или се премества неприсъстващият в района вид;

19. "изпращаща държава-членка" означава държава-членка, от чиято територия се въвежда чуждоземният вид или се премества неприсъстващият в района вид.

ГЛАВА II

ОБЩИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 4

Мерки за предотвратяване на неблагоприятни последици

Държавите-членки гарантират предприемането на всички необходими мерки за предотвратяване на неблагоприятни последици за биологичното разнообразие и особено за видовете, местообитанията и функциите на екосистемите, които би могло да се очаква да възникнат от въвеждането или преместването на водни организми и нецелевидове в аквакултурите и от разпространяването на тези видове в дивата природа.

Член 5

Решаващи и консултативни органи

Държавите-членки определят компетентния орган или органи, които отговарят за съобразяването с изискванията на настоящия регламент ("компетентен орган/и"). Всеки компетентен орган може да определи консултативен комитет, който да подпомага дейността му и който включва лица с подходящи научни знания и умения ("консултативен комитет"). В случай че държава-членка не назначи консултативен комитет, "компетентният орган" или "компетентните органи" поемат задачите, възложени на консултативния комитет с настоящия регламент.

ГЛАВА III

РАЗРЕШИТЕЛНИ

Член 6

Подаване на заявление за разрешително

1. Операторите в сектора на аквакултурите, които възнамеряват да извършват въвеждане на чуждоземни видове или преместване на неприсъстващи в района видове, които не са обхванати от член 2, параграф 5, подават заявление за издаване на разрешително от компетентния орган в приемащата държава-членка. Заявленията могат да бъдат подавани за многократни движения, които ще се извършват за срок не по-дълъг от седем години.
2. Заедно със заявлението заявителят подава и документацията съгласно примерните насоки, изложени в приложение I. Консултативният комитет издава становище дали заявлението съдържа цялата информация, необходима за да се определи дали предложеното движение е обичайно или необичайно и, следователно, допустимо, и уведомява компетентния орган за своето становище.
3. До датата на изтичане на срока на разрешителното може да бъде подадено заявление за ново разрешително, като се прави позоваване на предишното. Ако не са били регистрирани неблагоприятни последици за околната среда, предложеното движение се счита за обичайно.

Член 7

Вид на предложеното движение

Консултативният комитет издава становище дали предложеното движение е обичайно или необичайно и дали освобождаването трябва да бъде предшествано от карантина или пробно освобождаване, и уведомява компетентния орган за своето становище.

Член 8

Обичайно движение

В случай на обичайно движение компетентният орган може да издаде разрешително, като посочи, по целесъобразност, изискването за карантина или пробно освобождаване съгласно глави IV и V.

Член 9

Необичайно движение

1. В случай на необичайно движение се извършва описаната в приложение II оценка на риска за околната среда. Компетентният орган взема решение дали заявителят или независим орган отговаря за извършване на оценката на риска за околната среда и кой поема разходите.
2. Въз основа на оценката на риска за околната среда консултативният комитет предоставя своето становище относно риска на компетентния орган, като използва формуляра за обобщен доклад в приложение II, част 3. Ако консултативният комитет

установи, че рискът е малък, компетентният орган може да издаде разрешителното без допълнителни формалности.

3. Ако консултативният комитет установи, че рискът, свързан с предложеното движение на водни организми, е голям или средно голям по смисъла на приложение II, част 1, при разглеждане на заявлението той се консултира със заявителя, за да установи дали съществуват процедури или технологии за ограничаване на риска, които позволяват намаляване на риска до малък. Консултативният комитет препраща резултатите от своето разглеждане на компетентния орган, като уточнява степента на риска и определя конкретните причини за всяко намаляване на риска посредством формуляра в приложение II, част 3.

4. Компетентният орган може да издава разрешения за необичайни движения само в случаите, когато оценката на риска, отчитаща всички мерки за неговото ограничаване, сочи малък риск за околната среда. Отказът за издаване на разрешително трябва да бъде надлежно мотивиран с научна обосновка, а когато научната информация е все още недостатъчна – с принципа за предпазване.

Член 10

Срок за вземане на решение

1. В рамките на разумен срок заявителят получава писмено уведомление за решението за издаване или отказ за издаване на разрешително, но при всички случаи не по-късно от шест месеца от датата на подаване на заявлението, като се изключи срокът, по време на който заявителят предоставя допълнителна информация, ако консултативният комитет е отпразил такова искане.

2. Държавите-членки, които са страни по ICES, могат да изискат заявленията и оценките на риска по отношение на морските организми да бъдат прегледани от ICES преди консултативният комитет да издаде своето становище. В тези случаи е разрешен допълнителен срок от шест месеца.

Член 11

Движения, засягащи съседни държави-членки

1. Когато възможното или известното въздействие върху околната среда на предложеното движение на организъм има вероятност да засегне съседни държави-членки, компетентният орган уведомява въпросните държава/и-членка/и и Комисията за своето намерение да издаде разрешително, като изпраща проекторешението, придружено от обяснителен меморандум и обобщена оценка на риска за околната среда, посочена в приложение II, част 3.

2. В срок от два месеца от датата на уведомяване останалите заинтересовани държави-членки могат да изпратят на Комисията писмени бележки.

3. В срок от шест месеца от датата на уведомяване и след консултация с Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР), създаден съгласно член 33 от Регламент (ЕО) № 2371/2002, и Консултативния комитет по рибарството и

аквакултурите, създаден с Решение 1999/478/ЕО, Комисията потвърждава, отхвърля или изменя предложеното решение за издаване на разрешително.

4. В срок от 30 дни от датата на решението на Комисията заинтересованите държави-членки могат да отнесат това решение до Съвета. В допълнителен срок от 30 дни Съветът може да вземе различно решение с квалифицирано мнозинство.

Член 12

Отнемане на разрешително

Компетентният орган може да отнеме разрешителното по всяко време, като временна или постоянна мярка, ако възникнат непредвидени събития с отрицателни последици за околната среда или за местните популации. Отнемането на разрешителното трябва да бъде надлежно мотивирано с научна обосновка, а когато научната информация е все още недостатъчна – с принципа за предпазване, като се имат предвид националните административни разпоредби.

ГЛАВА IV

УСЛОВИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ СЛЕД ИЗДАВАНЕТО НА РАЗРЕШИТЕЛНО

Член 13

Спазване на други разпоредби на общностното право

Разрешително за въвеждане съгласно настоящия регламент може да бъде издадено само когато е видно, че могат да бъдат спазени изискванията на друго право, и по-специално:

- а) ветеринарномедицинските изисквания, определени в Директива 2006/88/ЕО;
- б) изискванията, определени в Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността [11].

Член 14

Освобождаване в съоръжения за аквакултури в случай на обичайно въвеждане

В случай на обичайно въвеждане се разрешава освобождаването на водни организми в отворени или затворени съоръжения за аквакултури без карантина или пробно освобождаване, освен ако, в изключителни случаи, компетентният орган не реши друго въз основа на конкретен съвет от консултативния комитет. Движения от затворени съоръжения за аквакултури в отворени съоръжения за аквакултури не се считат за обичайни.

Член 15

Освобождаване в отворени съоръжения за аквакултури в случай на необичайно въвеждане

1. В случай на необичайно въвеждане, освобождаването на водни организми в отворени съоръжения за аквакултури, ако е необходимо, подлежи на изискванията, определени в параграфи 2, 3 и 4.
2. Водните организми се поставят в определените карантинни съоръжения на територията на Общността в съответствие с изискванията, определени в приложение III, с цел да състави запас от разплодници.
3. Карантинното съоръжение може да бъде разположено в държава-членка, различна от приемащата държава-членка, при условие че всички заинтересовани държави-членки са съгласни и че този вариант е бил включен в оценката на риска за околната среда съгласно член 9.
4. По целесъобразност само потомството на въведените водни организми може да бъде използвано в съоръженията за аквакултури в приемащата държава-членка, при условие че по време на карантината не са открити потенциално вредни нецелевидове. Запас от възрастни екземпляри може да бъде освободен в случаи, когато организмите не се размножават в плен или са напълно репродуктивно стерилни, при условие че се потвърди отсъствието на потенциално вредни нецелевидове.

Член 16

Пробно освобождаване в отворени съоръжения за аквакултури

Компетентният орган може да изиска освобождаването на водни организми в отворени системи за аквакултури да бъде предшествано от първоначално пробно освобождаване, което подлежи на специфично ограничаване на разпространението и на превантивни мерки, въз основа на съветите и препоръките на консултативния комитет.

Член 17

Планове за непредвидени ситуации

Заявителят съставя план за непредвидени ситуации за всички необичайни въвеждания и пробни освобождавания, който се одобрява от компетентния орган. Планът включва, *inter alia*, отстраняване на въведените видове от околната среда или намаляване на гъстотата, поради непредвидени събития с отрицателни последици за околната среда или за местните популации. Ако възникне такова събитие, планът за непредвидени ситуации се прилага незабавно и разрешителното може да се отнеме като временна или постоянна мярка съгласно член 12.

Член 18

Наблюдение

1. Чуждоземните видове са обект на наблюдение след освобождаването им в отворени съоръжения за аквакултури за срок от две години или пълен цикъл на едно поколение,

което от двете е по-дълго, за да се оцени дали въздействието е било точно предвидено или дали са налице допълнителни или други въздействия. По-специално се проучва степента на разпространение или ограничаване на разпространението на видовете. Компетентният орган решава дали заявителят притежава необходимите експертни умения или наблюдението следва да се извърши от друго лице.

2. В зависимост от становището на консултативния комитет компетентният орган може да изиска по-дълги срокове на наблюдение, за да се оцени възможното дълготрайно въздействие върху екосистемата, което не може да се открие лесно в предвидения в параграф 1 срок.

3. Консултативният комитет оценява резултатите от програмата за наблюдение, и по-специално отбелязва всяко събитие, което не е било правилно предвидено в оценката на риска за околната среда. Резултатите от това оценяване се изпращат на компетентния орган, който включва обобщение на резултатите в националния регистър, създаден съгласно член 23.

ГЛАВА V

УСЛОВИЯ ЗА ПРЕМЕСТВАНЕ СЛЕД ИЗДАВАНЕТО НА РАЗРЕШИТЕЛНО

Член 19

Спазване на други разпоредби на общностното право

Разрешително за преместване съгласно настоящия регламент може да бъде издадено само когато е видно, че могат да бъдат спазени изискванията на друго право, и по-специално:

- а) ветеринарномедицинските изисквания, определени в Директива 2006/88/ЕО;
- б) изискванията, определени в Директива 2000/29/ЕО.

Член 20

Необичайно преместване в отворени съоръжения за аквакултури

В случай на необичайно преместване в отворени съоръжения за аквакултури компетентният орган може да изиска освобождаването на водни организми да бъде предшествано от първоначално пробно освобождаване със специфично ограничаване на разпространението и превантивни мерки, въз основа на съветите и препоръките на консултативния комитет.

Член 21

Карантина

Приемащата държава-членка може в изключителни случаи, и след одобрението на Комисията да изиска карантина в съответствие с член 15, параграфи 2, 3 и 4, преди освобождаването на видовете от необичайно преместване в отворени съоръжения за

аквакултури. В отправеното до Комисията искане за одобрение се посочват причините за изискване на карантина. Комисията изпраща отговор на това искане в срок от 30 дни.

Член 22

Наблюдение след преместването

След необичайно преместване видовете са обект на наблюдение в съответствие с член 18.

ГЛАВА VI

РЕГИСТЪР

Член 23

Регистър

Държавите-членки водят регистър на въвеждания и премествания, който съдържа архивни данни за всички подадени заявления и съответната документация, събрана преди издаването на разрешително и по време на срока на наблюдение.

На държавите-членки и обществеността следва да бъде предоставен свободен достъп до регистъра в съответствие с Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда [12].

С цел да се даде възможност на държавите-членки да обменят информация, съдържаща се в техните регистри, може да се разработи специфична система за информация в съответствие с процедурата, посочена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Подробни разпоредби и адаптиране с оглед техническия напредък

1. Измененията на приложения I, II, III и IV и техните съответни разпоредби, необходими за адаптирането им с оглед на научно-техническия напредък, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002.

2. С цел добавяне на видове към приложение IV водният организъм трябва да е бил използван дълго време в аквакултурите (спрямо неговия жизнен цикъл) в някои части на Общността без неблагоприятни последици и въвеждането и преместването трябва да могат да се извършват така, че да не съвпадат с движение на потенциално вредни нецелесъобразни видове.

3. В съответствие с процедурата, посочена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002, Комисията приема правилата за прилагане на необходимите изисквания за добавяне на видове към приложение IV, съгласно параграф 2.

4. След приемане от Комисията на правилата за прилагане, упоменати в параграф 3, държавите-членки могат да отправят молба към Комисията за добавяне на видове към приложение IV, като използват посочената в параграф 1 процедура. Държавите-членки могат да предоставят научни данни, за да докажат съвместимостта със съответните критерии за добавяне на видове към приложение IV. В срок от пет месеца след получаване на молбите Комисията взема решение за тяхната целесъобразност, с изключение на срока, през който държавата-членка предоставя допълнителна информация, ако Комисията е отправила такова искане.

5. Решенията по молбите на държавите-членки за добавяне на видове към приложение IV, получени преди датата на влизане в сила на регламента, се вземат преди 1 януари 2009 г.

6. Заинтересованите държави-членки могат да предлагат по отношение на своите най-отдалечени райони, посочени в член 299, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност, добавянето на видове да се включи в отделна част на приложение IV.

Член 25

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след неговото публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.

Прилага се 6 месеца след влизането в сила на регламента на Комисията относно правилата за прилагане, посочени в член 24, параграф 3, но не по-късно от 1 януари 2009 г.

2. Разпоредбите на глави I и II, обаче, както и на член 24, се прилагат от датата на влизане в сила на регламента.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки—

Съставено в Люксембург на 11 юни 2007 година.

За Съвета

Председател

H. Seehofer

[1] ОВ С 324, 30.12.2006 г., стр. 15.

[2] ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40. Директива, последно изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17).

[3] ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7. Директива, последно изменена с Директива 2006/105/ЕО (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 368).

[4] ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1. Директива, изменена с Решение № 2455/2001/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1).

[5] ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14.

[6] ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.

[7] ОВ L 187, 20.7.1999 г., стр. 70. Решение, изменено с Решение 2004/864/ЕО (ОВ L 370, 17.12.2004 г., стр. 91).

[8] ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

[9] ОВ L 271, 30.9.2006 г., стр. 71.

[10] ОВ L 223, 15.8.2006 г., стр. 1.

[11] ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1.

[12] ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРИЛАГАНЕ

(Примерни насоки за документацията, която заявителят попълва съгласно разпоредбите на член 6)

Винаги когато е възможно, информацията се придружава от позовавания на научна литература и препратки към лична кореспонденция с научни институти и експерти в областта на рибарството. На заявителите се препоръчва да правят разлика между движения към "отворени" или "затворени" съоръжения за аквакултури.

За целите на настоящото приложение, когато заявление се позовава на предложено преместване, а не на въвеждане, термините "въвеждане/въведен" се заменят с "преместване/преместен".

А. Резюме

Представете кратко резюме на документа, включително описание на предложението, възможно въздействие върху местните видове и техните местообитания и стъпки за

ограничаване на риска с цел свеждане на възможното въздействие върху местните видове до минимум.

Б. Увод

1. Наименование (общоприето и научно) на предложения за въвеждане или преместване организъм, посочване на род, вид, подвид или по-нисш таксон, когато е приложимо.
2. Опишете характеристиките на организма, включително отличителни характеристики. Включете научна илюстрация или снимка.
3. Опишете историята на отглеждането в аквакултури, подобрения или друго въвеждане (ако е целесъобразно).
4. Опишете целите и обосновката на предложеното въвеждане, включително обяснение на причините, поради които дадена цел не може да бъде постигната чрез използване на местни видове.
5. Какви алтернативни стратегии са били разгледани, за да се изпълнят целите на предложението?
6. Каква е географската област на предложеното въвеждане? Опишете местообитанията, екосистемата и статута на защита на приемащата околна среда. Включете карта.
7. Опишете предложения за въвеждане брой на организми (първоначално, общо). Може ли проектът да се раздели на различни етапи? Ако да, колко организми се предвижда да се въведат на всеки етап?
8. Опишете източника/източниците на запаса (съоръжение) и запас от генетичен материал (ако е известен).

В. Информация за жизнения цикъл на видовете, които ще се въвеждат — за всеки отделен стадий на жизнения цикъл

1. Опишете естествения ареал и промените в него вследствие на въвеждане.
2. Има ли връзка между запаса, от който ще се осъществи въвеждането/преместването, и някой известен нецелеви вид?
3. Какво е разпространението на тези нецелеви видове в района на произход на запаса, който ще се въведе/премести?
4. Запишете къде е въвеждан видът преди и опишете екологичните последици за околната среда на приемащия район (хищник, плячка, съперник и/или структурни/функционални елементи на местообитанието).
5. Какви фактори ограничават вида в неговия естествен ареал?

6. Опишете физиологичните допустими граници (качество на водата, температура, кислород, соленост) за всеки стадий на жизнения цикъл (ранни стадии, зрялост и репродуктивни стадии).
7. Опишете предпочитанията и допустимите граници за местообитание за всеки стадий на жизнения цикъл.
8. Опишете процеса на възпроизвеждане.
9. Опишете миграционното поведение.
10. Опишете предпочитанията по отношение на храна за всеки стадий на жизнения цикъл.
11. Опишете скоростта на растеж и продължителността на жизнения цикъл (също и в района на предложеното въвеждане, ако е известен).
12. Каква е възрастта или възрастовите граници на съответния вид?
13. Опишете поведенческите характеристики (социални, териториални, агресивни).

Г. Взаимодействие с местни видове

1. Каква е способността за оцеляване и установяване на въведения организъм, ако бъде изпуснат? (Този въпрос се отнася за движения в отворени и затворени съоръжения за аквакултури.)
2. Какво/и местообитание/я е вероятно да обитава въведеният вид в предложения район на въвеждане и препокрива ли се то с местообитания на уязвими, заплашени или застрашени видове? (Посочете дали предложеният район на въвеждане също включва прилежащи води).
3. С нишата на кой местен вид ще има препокриване? Има ли неизползвани екологични ресурси, от които видът ще се възползва?
4. С какво ще се храни въведеният организъм в приемащата околна среда?
5. Това хищничество ще породи ли неблагоприятно въздействие върху приемащата екосистема?
6. Въведените организми ще оцелеят ли и ще се размножават ли в предложения район на въвеждане или ще е необходимо ежегодно въвеждане на запас? (Този въпрос се отнася за видове, които не се предвиждат за затворени съоръжения за аквакултури.)
7. Въведените организми ще се кръстосат ли с местни видове? Възможно ли е изчезването от района на местни видове или запаси в резултат на предложеното въвеждане? Възможно ли е въведените организми да засегнат размножителното поведение и място на хвърляне на хайвера на местни видове?

8. Възможно ли е въздействие върху местообитанието или качеството на водата в резултат на предложеното въвеждане?

Д. Приемаща околна среда и прилежащи води

1. Представете физична информация за приемащата околна среда и прилежащи водоеми, например сезонни температури на водата, соленост, мътност, разтворен кислород, рН, хранителни вещества и метали. Тези параметри съответстват ли на допустимите граници/предпочитания на видовете, които ще се въвеждат, включително необходимите условия за размножаване?

2. Съставете списък на видовете (основни водни гръбначни, безгръбначни и растения) на приемащата водна среда.

3. Представете информация за местообитанията в района на въвеждане, включително прилежащи води, и определете важни местообитания. Кой от тези параметри съответстват на допустимите граници/предпочитания на организмите, които ще се въвеждат? Могат ли въведените организми да засегнат някое от описаните местообитания?

4. Опишете природните или създадени от човека прегради, които следва да предотвратят движението на въведените организми в прилежащи водни среди.

Е. Наблюдение

Опишете планове за последваща оценка на успешното въвеждане на предложения вид и как ще бъдат оценени евентуалните отрицателни въздействия върху местни видове и техните местообитания.

Ж. План за управление

1. Опишете плана за управление за предложеното въвеждане. Той следва да включва, но не и да се ограничава до следната информация:

- а) предприети мерки, за да се гарантира, че други видове (нецелеви видове) не придружават пратката;
- б) на кого ще бъде разрешено да използва предложените организми и при какви условия;
- в) ще има ли фаза, предхождаща търговската експлоатация, за предложеното въвеждане;
- г) описание на плана за непредвидени ситуации за отстраняване на вида;
- д) описание на плана за осигуряване на качеството на предложението, както и
- е) други законови изисквания, които трябва да бъдат спазени.

2. Опишете химичните, биофизични и управленски мерки, които се предприемат, за да се предотврати случайно изпускане на организма и на нецелевидни видове към нецелевидни приемащи екосистеми и тяхното установяване в тях. Представете подробна информация за водоизточника, местоназначението на отпадъчните води, пречистване на отпадъчни води, близост до дъждовна канализация, контрол на хищници, сигурност на мястото и мерки за предотвратяване на изпускане, ако е необходимо.

3. Опишете плана за непредвидени ситуации, който ще бъде приложен в случай на непреднамерено, случайно или неразрешено пускане на свобода на организмите от съоръжения за отглеждане и люпилни съоръжения или случайно или неочаквано разширяване на областта на колонизация след освобождаване.

4. Ако това предложение има за цел създаването на рибовъдно стопанство, опишете подробно целта на стопанството. За кого ще има ползи от това стопанство? Посочете подробна информация за плана за управление и, ако е целесъобразно, включете промените в плановете за управление за видовете, върху които ще има въздействие.

3. Стопанска информация

1. Посочете наименованието на собственика и/или фирмата, номера на лиценза за аквакултури и на лиценза за стопанска дейност (ако е приложимо) или наименованието на правителствената агенция или отдел с име за контакт, телефон, факс и адрес за електронна поща.

2. Посочете икономическата жизнеспособност на предложениния проект.

И. Източници

1. Представете подробна библиография на всички източници, цитирани при изготвяне на заявлението.

2. Представете списък с имена и адреси на научни институти и експерти в областта на рибарството, с които сте се консултирали.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Процедури и минимум елементи за оценка на риска за околната среда, предвидена в член 9

С цел оценяване на рисковете, свързани с въвеждането или преместването на водни организми, е необходимо да се оцени вероятността организмите да се установят в средата и последиците от това.

Процесът отчита основните компоненти на околната среда. Той предоставя стандартизиран подход за оценяване на риска от генетично и екологично въздействие, както и възможността за въвеждане на нецелевидни видове, които биха могли да окажат въздействие върху местните видове в предложената за приемаща водна среда.

В хода на процеса за преглед внимание се обръща не на конкретните оценки, а на подробната биологична и друга подходяща информация, която ги обосновава. В случай на несигурност от научна гледна точка се прилага принципът за предпазване.

За целите на настоящото приложение, когато заявление се позовава на предложено преместване, термините "въвеждане/въведен" се заменят с "преместване/преместен".

ЧАСТ 1

ПРОЦЕС НА ОЦЕНКА НА ЕКОЛОГИЧНИЯ И ГЕНЕТИЧЕН РИСК

Етап 1

Вероятност за установяване и разпространение извън границите на предназначения за въвеждане район

Събитие | Вероятност (Г, С, М) [1] | Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН) [2] | Бележки в подкрепа на оценката [3] |

Въведеният или преместен вид, изпуснат или разпространен, успешно колонизира и поддържа популация в предназначения за въвеждане район извън контрола на съоръжението за аквакултури. |||

Въведеният или преместен вид, изпуснат или разпространен, се разпространява извън границите на предназначения за въвеждане район. |||

Окончателна оценка [4] |||

Етап 2

Последици от установяването и разпространението

Събитие | Вероятност (Г, С, М) | Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН) | Бележки в подкрепа на оценката [5] |

Генетично смесване с местни популации води до загуба на генетично разнообразие. |||

Съперничество (храна, пространство) или хищничество към местни популации води до тяхното изстребване. |||

Други нежелани събития от екологичен характер |||

Някои от посочените по-горе събития продължават да са налице дори след отстраняване на въведения вид. |||

Окончателна оценка [6] |||

Етап 3

Възможен риск, свързан с чуждоземни и неприсъстващи в района видове

Въз основа на извършените оценки в етапи 1 и 2 се дава една стойност:

Компонент | Възможен риск (Г, С, М) | Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН) | Бележки в подкрепа на оценката [7] |

Установяване и разпространение (етап 1) ||||

Екологични последици (етап 2) ||||

Окончателна оценка на общия възможен риск [8] ||||

Резултатът от тази оценка ще бъде изразен по отношение на следните степени на риск:

Движение с висока степен на риск:

- а) представлява голям риск от нарушаване на биологичното разнообразие чрез разпространение и други екологични последици;
- б) се осъществява при условия на отглеждане, които биха повишили риска от такова нарушаване;
- в) е свързано със съоръжение за аквакултури, което продава водни животни за по-нататъшно отглеждане или осигуряване на нов запас;
- г) вследствие на това движението е свързано с голямо безпокойство (необходими са значителни мерки за ограничаване на риска). Препоръчително е предложението да се отхвърли, освен ако не могат да бъдат разработени процедури за ограничаване на риска с цел неговото намаляване до малък.

Движение със средна степен на риск:

- а) представлява среден риск от нарушаване на биологичното разнообразие чрез разпространение и други екологични последици;
- б) осъществява се при условия на отглеждане, които невинаги биха увеличили риска от такова нарушаване, предвид видовете и условията на ограничаване на разпространението;
- в) е свързано със съоръжение за аквакултури, което продава своите продукти основно за човешка консумация;
- г) вследствие на това движението е свързано със средно безпокойство. Препоръчително е предложението да се отхвърли, освен ако не могат да бъдат разработени процедури за ограничаване на риска с цел неговото намаляване до малък.

Движение с ниска степен на риск:

- а) представлява малък риск от нарушаване на биологичното разнообразие чрез разпространение и други екологични последици;

б) се осъществява при условия на отглеждане, които не биха повишили риска от такова нарушаване;

в) е свързано със съоръжение за аквакултури, което продава своите продукти единствено за консумация от човека;

г) вследствие на това движението е свързано с незначително безпокойство. Препоръчително е предложението да бъде одобрено. Не е необходимо ограничаване на риска.

Предложението може да бъде одобрено във вида, в който е представено (без изискване за мерки за ограничаване), само ако общият оценен възможен риск е "малък" и ако общата сигурност, за която е оценен общият риск, е била оценена като "твърде сигурно" или "достатъчно сигурно".

Ако в резултат на първия анализ общият риск бъде оценен като "голям" или "среден", в заявлението трябва да се включат предложения за ограничаване на разпространението или ограничаване на риска, които ще подлежат на по-нататъшен анализ на риска, докато окончателната оценка на общия риск стане "малък" с оценка "твърде сигурно" или "достатъчно сигурно". Описанията на тези допълнителни етапи, заедно с подробни указания относно мерките за ограничаване на разпространението или на риска, ще станат неразделна част от оценката на риска.

ЧАСТ 2

ПРОЦЕС НА ОЦЕНКА НА НЕЦЕЛЕВИ ВИДОВЕ

Етап 1

Вероятност за установяване и разпространение на нецелесъобразни видове извън границите на предназначения за въвеждане район

Събитие | Вероятност (Г, С, М) | Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН) | Бележки в подкрепа на оценката [9] |

Вследствие на въвеждане или преместване на водни организми е въведен нецелесъобразен вид.
||||

Въведеният нецелесъобразен вид е намерил подходящи местообитания или организми гостоприемници. ||||

Окончателна оценка [10] ||||

Етап 2

Последици от установяването и разпространението на нецелесъобразен вид

Събитие | Вероятност (Г, С, М) | Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН) | Бележки в подкрепа на оценката [11] |

Нецелевият вид си съперничи със или се храни с местни популации, което води до тяхното изстребване. ||||

Генетичното смесване на нецелеви вид с местни популации води до загуба на генетично разнообразие. ||||

Други нежелани събития от екологичен или патологичен характер ||||

Някои от посочените по-горе събития продължават да са налице дори след отстраняване на нецелевия вид. ||||

Окончателна оценка [12] ||||

Етап 3

Възможен риск, свързан с нецелеви видове

Въз основа на оценките, извършени по време на етапи 1 и 2, се дава една стойност:

Компонент | Възможен риск (Г, С, М) | Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН) | Бележки в подкрепа на оценката [13] |

Установяване и разпространение (етап 1) ||||

Екологични последици (етап 2) ||||

Окончателна оценка [14] ||||

Условията, приложими за оценката на възможния риск, свързан с чуждоземни видове (част 1), се прилагат *mutatis mutandis* и за този възможен риск, свързан с нецелеви видове (част 2), включително задължението за въвеждане на мерки за ограничаване на разпространението и на риска.

ЧАСТ 3

ОБЩА ОЦЕНКА НА РИСКА ЗА ОКОЛНАТА СРЕДА — ОБОБЩЕН ДОКЛАД

- История, допълнителна информация и обосновка на молбата:
- Обобщена информация за оценката на риска
- Обобщение на оценката на екологичния и генетичен риск
- Обобщение на оценката на риска, свързан с нецелеви видове
- Бележки
- Мерки за ограничаване на риска
- Заключителна декларация относно общия възможен риск, свързан с организма

- Съвет към компетентния орган

[1] Г = голяма, С = средна, М = малка.

[2] ТС = твърде сигурно, ДС = достатъчно сигурно, ДН = достатъчно несигурно, ТН = твърде несигурно.

[3] Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическия кодекс на ICES.

[4] На окончателната оценка за вероятност от установяване и разпространение се дава стойността на елемента с най-ниска оценка (например, оценки "голяма" и "малка" за горните елементи водят до окончателна оценка "малка"). Още веднъж, необходимо е да възникнат и двете събития — вероятност организъмът успешно да колонизира и да поддържа популация в предназначения за въвеждане район (независимо дали е ограничена среда като съоръжение или природно местообитание) и вероятността от разпространение извън границите на предназначения за въвеждане район (оценена, както е посочено по-горе) — за да е налице установяване извън границите на предназначения за въвеждане район. На окончателната оценка на степента на сигурност се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност (например, оценки "твърде сигурно" и "достатъчно сигурно" водят до окончателна оценка "достатъчно сигурно"). При определяне на окончателната оценка следва да бъде отчетена вредата от установяване и разпространение, заедно със съотношението риск-полза.

[5] Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическия кодекс на ICES.

[6] На окончателната оценка за последиците от установяването и разпространението се дава стойността на елемента (индивидуална вероятност) с най-висока оценка, а на окончателната оценка за степента на сигурност се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност.

[7] Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическия кодекс на ICES.

[8] На окончателната категоризация на възможния риск се дава стойността на по-голямата от двете вероятности, когато няма увеличаване на вероятността между двете оценки (тоест ако рискът от установяване и разпространение е голям, а рискът от екологични последици е среден, на окончателната оценка се дава стойността на по-голямата от двете вероятности, която е "голям"). Когато има увеличаване на вероятността между две оценки (тоест сливане на "голям" и "малък"), окончателната оценка е "среден".

[9] Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическия кодекс на ICES.

[10] На окончателната оценка за вероятност се дава стойността на елемента с най-ниска оценка на риска, а на окончателната оценка за степента на сигурност се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност.

[11] Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическият кодекс на ICES.

[12] На окончателната оценка за последици се дава стойността на най-високата оценка на риска, а на окончателната оценка за степента на сигурност се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност.

[13] Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическият кодекс на ICES.

[14] На окончателната оценка за възможен риск се дава стойността на елемента с най-ниска оценка на риска, а на окончателната оценка за степента на сигурност също се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Карантина

Карантината е средството, с което живи животни или растения и всички свързани с тях организми се държат в пълна изолация от заобикалящата околна среда, за да се предотврати въздействие върху диви и отглеждани видове, както и нежелани промени в естествените екосистеми.

Необходимо е чуждоземните и неприсъстващите в района видове да се държат в карантина достатъчно дълго време, за да се открият всички нецелени видове и да се потвърди липсата на патогени или болести. Съоръжението се изгражда в съответствие със спецификациите на компетентния орган в държавата-членка, в която се намира, и който орган ще отговаря за неговото одобрение. Сроктът на карантината трябва да бъде посочен в разрешителното. Ако съоръжението не е разположено в приемащата държава-членка, консултативният комитет, отговорен за съоръжението, и консултативният комитет в приемащата държава-членка трябва да съгласуват срока.

Операторите експлоатират карантинните съоръжения в съответствие със следните изисквания. Освен това операторите трябва да имат програма за осигуряване на качеството и ръководство за експлоатация.

За целите на настоящото приложение, когато заявление се позовава на предложено преместване, термините "въвеждане/въведен" се заменят с "преместване/преместен".

Пречистване на отпадъчни води и обезвреждане на отпадъци

Всички отпадъчни води и отпадъци, образувани в съоръжението, трябва да бъдат третираны по начин, който ефективно унищожава всички възможни целеви видове и свързани организми. С цел осигуряване на непрекъсната експлоатация и пълно ограничаване на разпространението, системите за пречистване на отпадъчни води от карантинното съоръжение трябва да бъдат оборудвани с механизми, които гарантират безопасност при спиране на функционирането на системите.

Третираните отпадъчни води и отпадъци могат да съдържат вещества, които са вредни за околната среда (например противообращащи агенти) и трябва да бъдат обезвреждани по начин, който свежда до минимум въздействието върху околната среда.

Трябва да бъде подготвена подробна информация за третирането на отпадъчни води и твърди отпадъци, като се състави списък на служителите, отговорни за третирането и графика. Системата трябва да бъде наблюдавана, за да се гарантира нейната ефективна експлоатация, както и ранното откриване на възможни нарушения на функционирането.

Физическо отделяне

Пренесените организми трябва да бъдат държани отделно от другите организми, за да се гарантира ограничаване на тяхното разпространение. Това изключва индикаторни видове, които са специално включени, за да се провери въздействието на въведените видове. Трябва да се предотврати влизането на птици и други животни, болестотворни агенти и замърсители.

Персонал

Достъпът трябва да бъде разрешен само на обучен и упълномощен персонал. Обувните принадлежности, ръцете и всички материали, използвани в границите на съоръжението, трябва да бъдат дезинфекцирани (виж по-долу) преди излизане от съоръжението.

Оборудване

При получаване организмите на всички стадии на развитие, резервоарите, водата, контейнерите за превоз и оборудването, които са били в контакт с въвеждания вид, включително транспортните средства, трябва да бъдат обработени по начин, който гарантира, че видът или свързаните нецелесъобразни видове не могат да бъдат изпуснати от съоръжението. Всички материали за превоз и опаковане трябва да бъдат дезинфекцирани или изгорени, ако изгарянето на материала е разрешено.

Смъртност и обезвреждане

Трябва да се води ежедневен отчет на смъртността, който да е на разположение на компетентния орган за инспекция. Всички мъртви екземпляри трябва да се съхраняват на място. Не се изхвърлят мъртви екземпляри, тъкани или черупки, неподложени на одобрено третиране, гарантиращо пълна дезинфекция. Може да се използва топлинно третиране като например автоклавиране или химическа стерилизация.

Случаите на смъртност трябва да бъдат докладвани на компетентния орган и държавата-членка трябва своевременно да разследва причината за смъртта. Мъртвите екземпляри трябва да бъдат складирани, транспортирани и обезвредени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, предназначени за консумация от човека [1].

Инспекция и проверки

Трябва да се извършват редовни инспекции за нецелени видове. Ако бъде установено наличието на нецелени вид или неоткрити до момента болести или паразити в даден организъм, трябва да се предприемат дейности за овладяване на ситуацията. Тези дейности могат да включват унищожаване на организмите и дезинфекция на съоръжението.

Срок

Изискваният карантинен срок ще варира в зависимост от съответния организъм, сезонността на съответните нецелени видове и условията на отглеждане.

Документация

Карантинните съоръжения трябва да водят точна документация за следното:

- час на влизане/излизане на персонала;
- брой мъртви екземпляри и метод на складиране или обезвреждане;
- третиране на входящи и отпадъчни води;
- проби, предадени на експерти за проверка за нецелени видове;
- всички условия, които не са нормални и засягат експлоатацията на карантинното съоръжение (прекъсване на електрозахранването, увреждане на постройки, неблагоприятни метеорологични условия и др.).

Дезинфекция

Дезинфекцията включва прилагането на дезинфектанти с достатъчни концентрации за период, достатъчен да унищожи вредните организми. Дезинфектантите и техните концентрации за карантинна дезинфекция трябва да гарантират пълна дезинфекция на морската и сладката вода. Подобни концентрации трябва да бъдат използвани за обичайна дезинфекция на съоръжението. Препоръчително е всички дезинфектанти да бъдат неутрализирани преди освобождаване в заобикалящата среда, а съоръженията с използване на морска вода трябва да обработят остатъчните оксиданти, образувани по време на химическата дезинфекция. В случай на спешна ситуация, като например откриване на внесен паразит или болестотворен агент, трябва да има достатъчно дезинфектант, за да се осигури третирането на цялото съоръжение.

[1] ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2007/2006 на Комисията (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 98).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Списък на видовете, предвидени в член 2, параграф 5

Дъгова пъстърва, *Oncorhynchus mykiss*

Сивен, *Salvelinus fontinalis*

Шаран, *Cyprinus carpio*

Бял амур, *Stenopharyngodon idella*

Бял толстолоб, *Hypophthalmichthys molitrix*

Пъстър толстолоб, *Aristichthys nobilis*

Тихоокеанска стрида, *Crassostrea gigas*

Японска или манилска мида, *Ruditapes philippinarum*

Американски големоуст бибан, *Micropterus salmoides*

Арктически сивен, *Salvelinus alpinus*